

123

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 27 kwietnia 1988 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych, gromadzonych przez jednostki gospodarki społecznej i nie społecznej.

Na podstawie art. 19 i 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 oraz z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§. 1. W załączniku nr 1 do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 22 lutego 1988 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych, gromadzonych przez jednostki gospodarki społecznej i nie społecznej (Monitor Polski Nr 12, poz. 108), wprowadza się następujące zmiany:

1) w lp. 2 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

1	2	3
	„8) związane z uruchomieniem i zwiększeniem produkcji deficytowych materiałów i wyrobów dla budownictwa mieszkaniowego	9‰

2) dodaje się lp. 6 w brzmieniu:

1	2	3
„6	Kredyty na finansowanie inwestycji związanych z uruchomieniem produkcji deficytowych materiałów i wyrobów dla budownictwa mieszkaniowego	9‰

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 czerwca 1988 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: W. Baka

124

ZARZĄDZENIE PREZESA PAŃSTWOWEJ AGENCJI ATOMISTYKI

z dnia 31 marca 1988 r.

w sprawie dawek granicznych promieniowania jonizującego i wskaźników pochodnych określających zagrożenie promieniowaniem jonizującym.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1986 r. — Prawo atomowe (Dz. U. Nr 12, poz. 70 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa:

- 1) dawki graniczne promieniowania jonizującego dla osób:
 - a) zatrudnionych w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
 - b) zamieszkałych lub przebywających w sąsiedztwie źródeł promieniowania jonizującego, w tym także obiektów jądrowych, oraz narażonych na wpływ takiego promieniowania z powodu skażeń promieniotwórczych środowiska,
 - c) narażonych na wpływ promieniowania jonizującego z powodu stosowania wyrobów powszechnego użytku emitujących takie promieniowanie,
- 2) wskaźniki pochodne, określające zagrożenie promieniowaniem jonizującym.

§ 2. 1. Dawka graniczna promieniowania jonizującego, zwana dalej „dawką graniczną”, jest wyrażana jako:

- 1) efektywny równoważnik dawki obrazujący zagrożenie całego ciała,
 - 2) równoważnik dawki w danym punkcie tkanki lub w narządzie,
 - 3) efektywny równoważnik dawki obciążającej.
2. Wzory dawek określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. Wskaźnikami pochodnymi, określającymi zagrożenie promieniowaniem jonizującym, są:

- 1) roczne wchłonięcie graniczne (ALI), odpowiadające jednej z następujących wartości:
 - a) efektywnemu równoważnikowi dawki obciążającej — 50 mSv,
 - b) równoważnikowi dawki obciążającej w soczewkach oczu — 150 mSv,
 - c) równoważnikowi dawki obciążającej w innej tkance lub narządzie — 500 mSv,
- 2) pochodne stężenie w powietrzu (DAC).

§ 4. 1. Dawka graniczna dla osób zatrudnionych w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące, w ciągu kolejnych 12 miesięcy, wynosi:

- 1) 50 mSv (5 remów) i jest wyrażona jako efektywny równoważnik dawki, jeżeli są znane wartości dawek w poszczególnych tkankach i narządach,
- 2) 50 mSv (5 remów) i jest wyrażona jako równoważnik dawki, jeżeli napromieniowanie całego ciała jest równomierne.

2. Dawka graniczna wyrażona jako równoważnik dawki, z zachowaniem wymagań określonych w ust. 1, wynosi:

- 1) 150 mSv (15 remów) — w soczewkach oczu,